

Ýmza ve söyleşi günü

Onaylayan Site Yöneticisi
Sunday, 25 October 2009

Pancarköylü þair ve yazar, sevgili Yalçýn Aydýn Ayçiçek abimizin 31 Ekim ile 8 Kasým tarihleri arasýnda düzenlenecek olan 28. Ýstanbul Tüýap Kitap Fuarý'nda imza günleri ve "Þair Tadýnda Masallar" konulu söyleþisý olacaktýr. Geçmiþ yýllarda sitemizde y duyunular sonrasýnda bazý hemþehrilerimiz deðerli þairimiz ile tanýþmýþ ve sohbet etme fýrsatý bulmuþtu. Umarýz bu yýl da Tü gidecek arkadaþlarımız olacaktýr.

YER:

Tüýap - Beylikdüzü - Ýstanbul - Demos Yayýnlarý - 3 nolu Salon

TARÝH:

** Ýmza günleri: 2 - 4 ve 6 Kasým 2009

** 7 Kasým 2009 Cumartesi - Saat: 14.45 - 15.45 arasý "Þair Tadýnda Masallar" konulu söyleþi

KÝTAPLARI:

1- Hayyam Rubailer Külliýatý - demos yayýnlarý

2- Hayyam'ýn Türkçe Yüzü - Can Yayýnlarý ve....

3- Tümü ÞÝÝR ya da DÜZYAZI-ÞÝÝR olarak yazýlmýþ 10 adet MASAL KÝTABI

1 - Nasrettin Hoca; 2 - Keloðlan; 3 - Cevahir Daðý; 4 - Dede Korkut; 5 - Küçük Kara Balýk; 6 - Bir Þeftali Bin Þeftali; 7 - Kýrmýzý Kýz; 8 - Pinokyo; 9 - Bremen Mýzýkacýlarý; 10 - Ayçiçek'ten Çocuk Þairleri

Not: Bu yazýnýn devamýnda Yalçýn Bey'in kitaplarýndan alýntýlarý okuyabilirsiniz.

BREMEN MIZIKACILARI

(Grimm Kardeþler)

Yaplandýklarý için, sahipleri tarafýndan sokaða atýlan bir eþek, bir av köpeði, bir horoz ve bir kedinin arkadaþlýðý ve bu dört kafay Bremen'e giderken babýndan geçenler. Bu þair-masalý bakalým kim okur, kim dinler!

Ön ayaklarý cam kenarýnda

Býraktýlar en altta eþeði

Çýktý ve durdu onun sýrtýnda

Dört ayaðýyla bak av köpeði.

Av köpeðinin sýrtýna kedi

Çýktý üstüne sonra onun da
Üstüne horoz uçtu, tünedi
Dördü üst üste oldu sonunda.

Ve uygulandý karar o anda
Üst üste çýkan bu dört kafadar
Ayný parkýýý, ayný zamanda
Söyledi sesi çýktýđý kadar.

PÝNOKYO

(Carlo Collodi)

Pinokyo, bir masal; Pinokyo, tahta bir kukla. Umutla baþlýyor bu masal ve bitiyor mutlulukla.

Pinokyo yanlýp yaptýkça, herkes ona kýzýyor. Söylediđi her yalandan sonra Pinokyo'nun burnu uzuyor.

Bu tahta kuklanýn yüređi; öğrenince iyiyi, sevgiyi ve emeđi; Pinokyo dönüyor gerçek bir çocuđa, gerçek bir insana. Bakalým bu m anlatacak, ne öðretecek sana!

Pinokyo'nun burnu, söylediđi her yalandan sonra biraz daha uzuyordu. Peri, ona bir soru daha sordu. Pinokyo, Peri'nin her sorusuna söyleyecek bir yalan buluyordu. Pinokyo art arda yalanlar söyledi durdu. Peri ise onun durmadan uzayan burnuna bakýp bakýp gülüyordu.

Pinokyo;

-Neden bu kadar çok gülüyorsun? diye Peri'ye sordu.

-Her yalanýndan sonra; dedi Peri; burnunun biraz daha uzadýđýný biliyorum. Senin o kocaman ve komik burnuna gülüyorum!

KÜÇÜK KARA BALIK

(Samed Behrengi)

Gelin, kulak verin büyük masal ustasý Samed Behrengi'nin sesine. Bakýn ne diyor masalýnda, cesur bir Küçük Kara Balýk annesine:

“Annediđim; ben istemiyorum bugünden sonra boþ boþ dolaþmak. Artýk tek amacým var; içinde yapadýđýmız bu derenin ulaþmak! ” diyerek kesmiþ Küçük Kara Balýk annesinin sözünü. Devam etmiþ konuþmasýna ve uzaklara dikmiþ gözünü:

“Yanlýp anlama sakýn annediđim; bunlarý kimse öðretmedi bana. Günlerdir aklýmda olan þeyleri anlatýyorum sana. Diđer balýklarý günlerce gözledim. “Bir avuç suda yapamýmý tükettim! ” diyen yaplý balýklarý izledim. Bilmek, öğrenmek bu dere bir avuç su mudur? Dünya gerçekten bu kadar mı; yapam gerçekten bu mudur? ”

BÝR PEFTALÝ BÝN PEFTALÝ

(Samed Behrengi)

Usta yazar Samed Behrengi, bir masal anlatýyor küçük arkadaşýna. O masalda, iki çocuđun ektiđi bir peftali çekirdeđinin, ađaç o kadar bakýn neler geliyor bađýna:

“Uyudum, önümdeki bahara ermek için. Uyudum, topraktan çýkyp yepermek için. Uyudum, Bahin Ali’ye ve Polat’a güzel peftaliler vermek için.

O kyp, uykumda gördüğüm düplerin hepsini unuttum. Yalnızca birini aklımda tuttum. O düpümde de kocaman bir ağaç olmuğtur.

Bahin Ali ile Polat’ın ellerini duydum gövdemde. Meyve dolu dallarýmý sallıyorlardý tepemde. Bir dal, iki dal deđil; hepsini sırayla hem de. Köyün tüm yoksul çocuklarý da toplanmýptý çevremde. Ađzýndaki peftalisini bitiren her çocuk, yemek için yerde peftali bakýyordu. Peftali sularý, ađzlarýnýn kenarlarýndan dökülerek, yarý çýplak bedenlerinin her yeri-ne akýyordu. Hem doya peftali yiyordu her çocuk, hem de sanki tatlý öz suyumla kendini yýkýyordu.”

CEVAHÝR DAĐI

(Derleyen: Yalçýn Aydın Ayçiçek)

Ben, masalýn o çekici büyüsunü ve o güzel tadýný, Racia ninemin bana anlattýđý masalarda tattým. Ah keþke siz de bir kez dinleyebilseydiniz o yađlý, o sevimli ve o bilge kadýný! Ama üzölmeyin; ondan dinlediđim Cevahir Dađý adlý masalý, bu kitabým sizlere anlattým:

Pehzade, bir an önce sevgilisine kavuþmayý diliyordu. Bu yüzden de nereye gideceđini çok iyi biliyordu. Gidiyordu, gündüzünü ke geceye. Gidiyordu, onu Cevahir Dađý’na çýkaran çirkin suratlý adama rastladýđý o köye. Gidiyordu, tekrar o köydeki ayný kahve

Giderken aklına takılmýptý bir konu. Ya adam tanýrsa ikinci kez karþýsýnda görünce onu! Yolda, hep bu düþünceye kafasýný ta atýna ve giyim kuþamýna bir baktý. Adamlar ilk karþýlaþmasýnda týpký bir dilenci gibiydi; ama Pehzade, pimdi tam bir beyefendi çirkin suratlý adam, onu bu haliyle nerden tanýyacaktý? Bu soru günlerce kafasýnda doluptý. Çok uzun bir yolculuktan sonra yine ayný köye ulaþtý.

KELOĐLAN

Gelin, hep birlikte bakalým kimmip bu Kelođlan; masallarýný okumadan önce. Nedir, ne ip yapar ve neden Kelođlan demiþler bu gence? Bitmeyen bir masaldýr Kelođlan, büyük bir efsane ve kocaman bir söylence!

Ne yapadýđý zaman bellidir, ne yapadýđý yer; ne de bellidir yađý. Ama onun, her masalda akýldýr, iyiliktir, güzelliiktir hep arkadaş

Hiçbir delikanlý ve hiç kimse geçemez bu tembel! gencin hýzýný. Her masalýn sonunda mutlaka o alýr Padipah’ýn kýzýný.

Anasý, her masalýn bađýnda Kelođlan’ý kovar; ona kýzar, bađýrýr. Ama o, her masalýn sonunda mutlaka zengin olur ve anasýný mutlaka yanýna çađýrýr.

Biraz çirkindir ve fazla yok gibidir aklı. Ama onun içinde çok büyük bir güzellik ve çok büyük bir akıl saklý.

Kelođlan, her masalda en zoru, en olmazý yapmayý dener. Ama sonunda hep baþarýr; geriye sađ ve kahraman olarak döner.

Býrak; sana da, bana da, ona da densin Kelođlan. Akýllý, çalýpkan, iyi ve yiđitsen; bence sensin Kelođlan!

KIRMIZI BAPLIKLI KIZ

(Charles Perrault)

Ormandaki Ninesi’ne yemek götüren Kırmızıyız Baplıklı Kız’ın ve ormandaki Hain Kurt’un masalını herkes
Bu masalı benden de dinleyin bir. İşte Kırmızıyız Baplıklı Kız’ın masalı; hem de tamamı piir:

Hain Kurt, Küçük Kız’ın ardından baktı

Yavaş yavaş ağzını suları aktı.

İçinden böyle dedi: “Karnım acıktı;

Bugünkü yemeğim de ortaya çıktı! ”

Küçük Kız yemek için tatlıydı, hoştı

Ve Kurt hemen Nine’nin evine koştı.

Hain Kurt’un çok daha fazladı hıy

Kısa yoldan gitmiş ve geçmişti Kız’ı.

Minik Kız’ın adımı küçük, yavaptı

Kurt, Nine’nin evine önce ulaftı.

Kurt, kapıyı çaldı ve Nine uyandı;

Kapısını torunu çalıyor sandı.

DEDE KORKUT

Dedem Korkut, yüzlerce yıl önce anlatmış bu destanlarını; bana, sana, hepimize. Her destanında ne dersler, ne ödütl vermiş
İşte bu kitaptaki “Boğaç Han Destanı”ndan küçük bir bölüm size:

Oğlan da çok yamandı, boğaç da yaman. Dövüptüler ikisi uzunca bir zaman. Boğaç, geldi yine oğlanın karpısına. Oğlan yine day
yumruğunu boğanın alına. O sırada bir fikir geldi oğlanın aklına. ‘Bir dama direk vurursun, o direk damı ayakta tutar. E
neden boğaya direk olayım; yeter! ’ dedi ve yumruğunu boğanın alından hızla çekti. Boğaç, öne geldi birden ve ön ayak
üzerine yere çöktü. Yıdıydı meydanın ortasına, öylece kaldı. Oğlan çekti bıçadını ve hayvanın boğazına çaldı. O güçlü boğaç

Bütün Oğuz Beyleri çok sevindiler. Hepsini topladılar oğlanın başına;

“Dedem Korkut gelsin! ” dediler. “Bir ad koysun bu adsız, yiğit oğlana. Yiğidin adını babasına desin.
Dedem Korkut, babasından yiğit için beylik istesin.”

NASRETTİN HOCA

Bu kitapta, bizleri güldüren ve güldürürken de düpündüren Nasrettin Hoca'nın fıkraları var; hem de piir olarak. Bu fıkraları aþaðyda; iþte, bak!

YA BÝR TUTARSA

Nasrettin Hoca bir gün kýyya çökmüþ

Ve göle kaþyk kaþyk yoðurdu dökmüþ.

Toplanmýþlar baþyna, gelip durmuþlar;

Ne yapýyorsun Hoca'm? diye sormuþlar.

'Görüyorsunuz, maya çaldým ben göle!'

Bütün herkes katýlmýþ hep güle güle.

'Hoca'm yapma! Hiç bu göl tutar mı maya?'

Demiler ve almýþlar onu alaya.

Kavuk ve sakalını hep sarsa sarsa;

Gülmüþ Hoca ve demiþ; 'Ya bir tutarsa!'

DÜPMESEM ÝNECEKTÝM

Hoca bir gün giderken, eþekten düpmüþ

Çocuklar çevresine hemen üpüpmüþ.

Gülenlere ne demiþ, dinle bak, dur da:

'Düpmesem inecektim, zaten ben burda!'